

Vi fik lavet ordninger, så man i første omgang kunne tjene de her 200 timer. Det var der mange der gjorde. Men der var også lige så mange, der efterfølgende, i 1998 eller i tiden frem til, ønskede mulighed for at kunne arbejde mere fleksibelt. Det var sådan set det, vi forsøgte at finde en løsning på, og det er lykkedes. Der er rigtig mange folk, der vandrer frem og tilbage på arbejdsmarkedet. Vi har det problem, at der, når arbejdsløsheden stiger, sker det, at folk bliver tvunget på efterløn, ved at der er en kortere dagpengeperiode. Det vil vi gerne se på, og vi vil også gerne øge incitamentet.

Skal jeg forstå det sådan på hr. Frank Aaen, at man, hvis man får de ting igennem, er parat til uden videre at tilslutte sig den efterlønsordning, som vi kender i dag?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Grunden til, at jeg bad om ordet, var selvfølgelig for at rette den misforståelse, der var tidligere i debatten, nemlig noget med, at venstrefløjen i sin tid var imod efterlønsordningen. Vi var jo for efterlønsordningen, og vi sloges for en bedre efterlønsordning, hvilket vi har gjort lige siden og gør den dag i dag.

Jeg vil så spørge hr. Bjarne Laustsen: Er det ikke lidt at slå plat på en politisk diskussion at skose venstrefløjen for, at vi ikke støttede det efterlønsforlig, der blev indgået i 1998 midt om nattenovre i Finansministeriet mellem den nuværende statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, og den tidligere finansminister, hr. Mogens Lykketoft, altså et forlig, som jeg ved at hr. Bjarne Laustsen måske uden for talerstolen vil indrømme ikke var så godt; at skose os for ikke at være med til det, som udløste en af de største protestbølger i dansk fagbevægelse imod Socialdemokratiet? Er det ikke at være lidt plat at sige, at vi bare kunne have tilsluttet os det forlig, som var en forringelse?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det, der skal siges om den sag, er, at det kunstneriske indtryk godt kunne have været bedre. Men de ting, der kom ud af det, skulle til for at sikre efterlønnen. Jeg tror helt, jeg deler hr. Frank Aaens opfattelse af, at de daværende borgerlige partier, hvis de havde vundet valget i 1998, simpelt hen havde sat en proces i gang, der hed afvikling af efterlønnen.

Nu gik vi ind og fik de borgerlige partier med til at sige ja. Bevares, der kan da være elementer heri, men vi arbejder også – modsat Enhedslisten – konstruktivt på at få forbedret nogle forhold, f.eks. var der slet ikke noget grundbeløb i modregningen. Det fik vi trods alt med ved at gå ind i det her arbejde, også efter at der var indgået et forlig. Det fik vi med ind, så småsparerne blev holdt fri. Det var bare en enkelt lillebitte positiv ting, der kom efterfølgende, og derfor synes jeg godt, at Enhedslisten kunne have tilsluttet sig efterlønsforliget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må indrømme, at det sidste svar fra hr. Bjarne Laustsen var meget foruroligende. Når nu det er sådan i bagklogskabens lys, at man begynder at forsvare forringelser af efterlønsordningen i 1998 med, at den ellers nok bare var blevet afskaffet. Det gør mig bekymret med henblik på fremtiden, vil jeg sige. Jeg vil selvfølgelig godt have hr. Bjarne Laustsen til at bekræfte, at det ikke kommer til at ske: at der ikke kommer til at ske forringelser af efterlønsordningen med socialdemokratiske stemmer med det argument, at den ellers bliver afskaffet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan roligt sige til Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og resten af samfundet for den sags skyld, at Socialdemokratiet vil have langt, langt større muligheder for at bevare efterlønnen end et parti, der har valgt at holde sig udenfor. Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at sørge for, at regeringen bliver på sporet i denne sag. Uanset hvilke storme der vil rejse sig i forbindelse med Velfærdskommissionen, og uanset hvilke udtalelser der kommer, vil der stadig væk for os være en efterlønsordning i fremtiden.

Det grundlag, vi skabte i 1998, er man først nu næsten færdig med at implementere. Derfor har vi syntes, at det var halsløs gerning at begynde at ændre det i en meget, meget stor udstrækning, som nogle har talt om. Vi synes, at der her er et par områder, der vil styrke efterlønnen, og som på en række strækninger i forhold til frit valg og modregning er vældig relevante at få kigget på allerede nu. Derfor fremsætter vi forslagene.